

Vandring på Torrestaleden.

En härlig sommarvarm junidag vandrade ett gäng SPFare på 18 personer med Joachim Tiefensee som guide den 4 km (tur & retur) långa Torrestaleden.

Håbo kommun utlyste en tävling om vilket namn leden skulle få heta och en Torrstabo's förslag vann. Ett annat förslag var Främjarleden och så skulle den absolut kunna heta med tanke på syftet att befrämja och värna leden. 60 000 kr har leden kostat varav kommunen bidragit med 30 000.

För övrigt är Friluftsförbundet en stor bidragsgivare, med tanke även på de många frivilliga krafter som jobbat, röjt och målat "orange prickar" så vi kan hitta till den fina rastplatsen med bänkar o grill vid Mälarens strand och där vi intog vår matsäck, kaffe och smörgåsar.

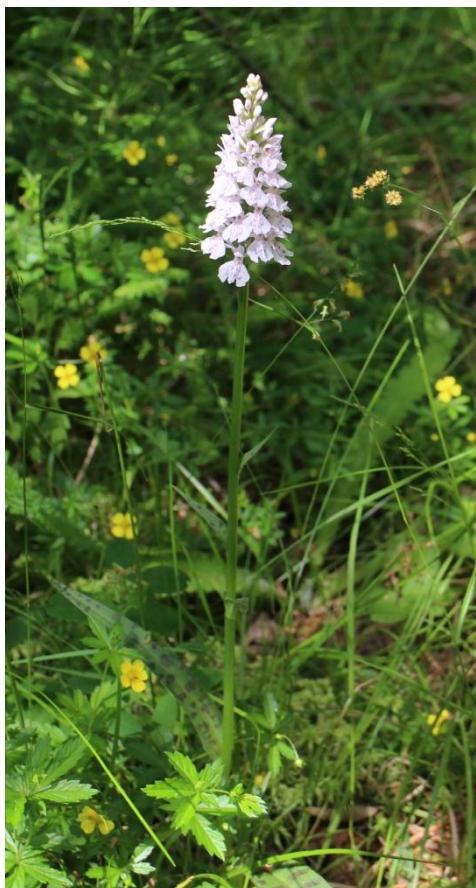
Ön Fagerudd ligger tvärsöver vattnet och Joachim lät oss gissa avståndet dit. Några gissade ganska bra, det är nästan 1,3 km.

Flera gånger under vandringen stannade Joachim upp och samlade alla och berättade om naturen o omgivningarna och ledens tillkomst (tror Joachim själv får redogöra för den i separat reportage). Han visade oss flera stora myrstackar, då menar jag STORA. Han berättade om myrsamhällets

finurliga funktion, om hur de bygger sina samhällen över en stubbe, där i rötternas hålrum myrorna bor på vintern. En del av oss fick bokstavligen "myror i brallan" när vi stod alldeles nära.

Jag har hört att om det finns myror brukar ormar hålla sig undan . Vi lyckades ändå se en svart huggorm som låg precis invid gångstigen. Den låg helt blickstill, utsträckt och hade kunnat göra ett utfall, så nära var den. Kanske blev den alldeles förskräckt av en hel "här" av alldeles fredliga gångare, den vet inte heller att den är fridlyst.

Många foton togs, både på människor och växter. Extra roligt med Orkideer invid stigen, bl.a. Nattviol o Nyckelblomster. Pyrola, Skogskovall m.fl. andra arter som visar sig en kort tid, vanligen maj-juni. Vet inte; men kanske var det årets första 3 små kantareller Eva Lidö hittade och lade i sin mössa (inte på huvudet dock).

Det var en riktigt fin förmiddag i SPF:s anda, ett kulturarrangemang i samarbete med Studieförbundet Vuxenskolan. Vi hade träffats klockan 9,30 vid parkeringen intill Vibyspåret och allt roligt tar ju slut, så även denna utflykt. Vid pass 12,30 var vi tillbaka där vi började och där alla, utom Joachim och hans fru Anna-Greta, for iväg i sina bilar. Nu undrar Ni förstås vad som hände med Joachim o Anna-Greta, NEJ: vi lämnade inte kvar dem i skogen, de tog på cykelhjälmar och cyklade väg, glatt vinkande. Spänstigt och precis i samklang med livsinställningen och naturen.

Tack Joachim för att Du är en "eldsjäl" och berättar för oss. Karin Boyes bevingade ord om att "det är färden som är resans mål" gäller nog även vandrare.

*Sommarhälsningar
Birgit Olofsson*

Foto: Kent Magnusson och Gert Lidö